

III.

B e t æ n k n i n g

over

den af Statsrevisionen til Rigsdagen afgivne Betænkning angaaende
Statsregnskabet for Finantsaaret 1871—72.

(Afgiven af Landsstingets Udvalgt den 24de Januar 1874.)

Udvalget har i Henshold til det Over, der var givet det, gjennemgaaet Statsrevisionens ovennævnte Betænkning; de Bemærkninger, som derved ere fremkaldte, skulle blive fremsatte nedenfor ved de Paragrafer af Statsregnskabet, hvortil de knytte sig. Forinden skal man dog tillade sig at henlede Opmærksomheden paa Regnskabets Pag. IV og V, der indeholder en Oversigt over de i Finantslovens Paragrafer bevilgede Summer, sammenholdte med de Beløb, der fremtræde i Regnskabet. Ligeledes henvises til Betænkningens Pag. 20 og 21, der indeholder en Oversigt over Forandringen af Statens Formuesforhold i 1871—72. Endelig er det en Tilfredsstillelse for Udvalget at udtale, at man ogsaa i Statsrevisionens nærværende Betænkning finder et Vidnesbyrd om en med Indsigt og Omhu gennemført utrættelig Bestræbelse efter at hævede en korrekt Udførelse af de givne Bevillinger, og efter at lade Administrationen blive synlig igennem en Undersøgelse af dens Regnskaber.

ad § 3. Renter og Kapitaltilskud af
Statsaktiverne.

Statsrevisionen har bemærket, at Loven af 1ste April 1871 har fastsat Forrentningen af de Lønningsafdrag, som Bestillingsmænd lade indstaa i Statskassen, til 5 pCt. aarlig, og at dette ikke er lig med $1\frac{1}{4}$ pCt. fjerdingaarvis. Da det nu i Statsregnskabet Pag. 30 og 31 ses, at Renten af disse Afdrag er beregnet fjerdingaarvis, hvilket er byrdefuldere for Statskassen, end om Beregningen kun fandt Sted aarlig, har Statsrevisionen forlangt en Forklaring desangaaende. Ministeriet har svaret, at det anfaa det nødvendigt at fast-

holde de tidligere 4 aarlige Terminer for Regning af Forsikringer og Indbetalinger til Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten, og at det ikke havde havt nogen Betænkning ved at tilgodeskrive Renten hyppigere end een Gang aarlig uagtet Lovens Udtryk om en Forrentning med 5 pCt. aarlig, og at endelig Udgiften for Statskassen kun høist ubetydelig eller slet ikke forøges derved. I Øvrigt mener Ministeriet, at dette Spørgsmaals Afgjørelse vil finde Sted ved Finantsloven for 1873—74 ved de Oplysninger, der herom ere meddelte i Anmærkningerne til § 16. Statsrevisionen fastholder derefter den Anskuelse, at den bemttede Fremgangsmaade er i Strid med Lovens Ord, at en af Ministeriet indstuds kalkulatorisk Renteberegning i Finantslovens Anmærkninger ikke afgjør Spørgsmaalet, og at Tabet for Statskassen i alt Fald med Liden kan blive af Betydning.

Der grundes imidlertid ikke nogen Indstilling herpaa, og Udvalget skal om dette Spørgsmaal kun udtale, at ligesom det ikke kan tillægges det nogen praktisk Betydning, saaledes skjønner det heller ikke, at Lovens Bestemmelser om en Forrentning med 5 pCt. aarlig efter almindelig Sædvane og Sprogbrug udelukker en i Aarets Løb gjentagen Tilgodeskrivning af Renten.

Bedkommende Statsrevisor har igennem Forespørgsel til Ministeriet fremkaldt en kalkulatorisk Oversigt over Indtægten, Udgiften og Overfludet af hver af de 5 Strækninger af de jydsk-fynske Jernbaner, hvori disse i den Hensigt ere opløste. Denne Oversigt findes i Betænkningen Pag. 28. Ud samme Vel er der forlangt Oplysninger om Udstrækningen af den paa de nævnte Baner tilstaaede Fribeholdning, og om der med Hensyn til samme er truffet Overenskomst med det sjællandske Jernbaneselskab. Ministeriet har svaret, at